

buditelj narodnosti in rodnega jezika, rekel bi, »pionir« omike na daljnem zapadu. Število slovenskih duhovnikov v Ameriki svedoči o našem pogumu, pa nam je tudi najbolje poročstvo, da se izseljenci ne bodo izneverili katoliški cerkvi in slovenskemu rodu.

Kdor bere časnike, vé, da nevarnost za vero in narodnost pri naših rojakih v Ameriki ni majhna: ker morajo skrbeti za obstanek, ker morajo neumorno delati, ker se tam vse peha za časnim dobičkom, prav lahko pozabijo ljudje višjih potreb. Le cerkev in šola moreta odvrčati to nevarnost. Zato želimo iskreno, da bi cerkev in šola cvetli

kot dva krepka cveta na enem stebelu pri naših rojakih v Ameriki.

Davno se že razodeva iskrena želja, da se ustanovi veliko slovensko duhovsko semenišče za Ameriko, zakaj še vedno je mnogo naselbin brez duhov-

nika, tudi slovenskih. V državi Colorado n. pr. se nahaja samo iz Št. Jurija pod Ljubljano nad 60 oseb, večinoma moških, ki delajo po rudnikih in tovarnah, ki so popolnoma brez dušnega pastirja. Dal Bog, da tudi oni in drugi dobé dušnega pomočnika in vodnika! ¹⁾

— S tem pa nikakor ne zagovarjamo izseljevanja in ga ne priporočamo. Marveč vemo, da je največkrat veliko zlo za dušo in telo. Slišali smo od več stranj, da prihajajo mnogi Američani domov pokvarjeni in so tudi domačinom izpodtika. Po Dolenjskem jako tožijo, koliko škode dela Amerika. Iz tega spoznavamo toliko bolje,

kako je treba pomoči našim rojakom za morjem.

¹⁾ Po tej poti pošiljamo rojakom svojim, naročnikom iz Amerike, iskreno prošnjo, naj nam poročajo kaj zanimivega iz novega sveta v staro domovino.

Uredn.

Janez Vertin, slovenski škof v Ameriki.

